

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Værker i Mindeudgave

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 400. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang03val-shoot-idm140687570134416/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ingen vidste, hvem der kastede det først, men som et Lyn fo'r Glassene klirrende i Gulvet, mens de hævede Hænderne og raabte, næsten ligesom om de vilde sværge:

— Leve — leve København.

Oppe i Logen græd de to Fruer, som var de til Højmesse.

Paa Scenen dannede man Tog for at gaa endnu en Gang helt gennem Huset. Ogsaa de to Fruer listede ud af deres Krog og sneg sig ned gennem Gangene.

De kom ned i Foyeren, Latteren og Støjen af Skuespillerflokken døde bort henne i Korridoren. Fru Adolf og Fru Martens blev staaende i den store Sal, de begyndte saa smaat at vande Høns igen, hver paa sin Side af den gyldne „Victoria“ Og dumpt lød helt herud Lyden af Jerntæppet, der rullede sig ud som en truende Væg og faldt tungt i Gulvet, for første Gang.

Alle var gaaet, og „Konsortiet“ sad, lidt mat, i Kontoret.

— Nydelig Dag, nydelig Dag, sagde Martens til Hr. Spenner, der kom ind.

— Ja, ja, Hr. Spenner stangede og bugtede sig som en glat Aal: Og den første Prioritet bliver tolvhundrede Tusind i Centralbanken.

— Hva'P — Satan, Adolf forsøgte at rejse sig, men faldt igen tilbage i Sædet, med Hænderne ned mod sine Laar.

— Ja Konferensraaden havde netop Lejlighed iaften Og man skal vel ikke købe Katten i Mørke. Hr. Spenner gned Hænderne og lo: Satan, sagde Adolf blot igen. Der var Øjeblikke, hvor Adolf, der i det Hele taget var anlagt til at beundre, var helt „borte“ over Spenners Geni for Forretninger.

Konsortiet havde i Stilhed trængt til en stor Prioritet.

— — —

— Asta — — Du bli'r forkølet ved at sidde ved det Vindu. Det var Fru Heltz, der raabte fra Dagligstuen,